

Faeton, Nibiru a historie zlatých desek Šambaly

Jaká je historie naší planety? Existuje planeta Nibiru? Hrozí od ní pro Zemi nebezpečí? Existovala planeta Faeton? Byl na Marsu život?

Věda se již dlouho snaží vysvětlit mnoho záhad historie. Ale čím více lidstvo studuje svou minulost různými metodami, tím více se objevují nové záhady a tajemství.

Tisíce vědeckých i ne tak vědeckých hypotéz se navzájem vyvracejí. Některé z nich často nazývají Nibiru mýtem, fikcí. Ale i Trója byla kdysi považována za mýtickou, dokud nebyla vykopána. Jiní rozdmýchávají strach z Nibiru jako příčiny možného konce světa. Ještě jiní mluví o rase cizinců Anunnaki z této Nibiru a o tom, že údajně zasadili život na Zemi.

Tak existuje tato planeta? A kdo jsou ti Anunnaki, existuje planeta - dvojče Země a co se stalo s Faetonem?

O těchto tajemstvích, stejně jako o historii naší planety, která žádný vědec neobjevil (existují pouze dohady a mýty), bylo řečeno prostřednictvím vědomého snění. Snad tento příběh kapánek poodhalí roušku tajemství a pomůže pochopit skutečnou příčinu válek, katastrof, změn ras na naší planetě a dokonce i moderních dějin...

...Skrze mlhu ve snu vidím starobylé město. Obrovský stupňovitý chrám - zikkurat se tyčí mezi domy z kamene i nepálených cihel, mezi úzkými uličkami, palmami a hlučným pestrým davem, který je zředěn naloženými osly a velbloudy.

„*Toto je starověké město Ur,*“ pronesl vnitřní hlas. Tentýž Ur chaldejský, odkud pocházel Abrahám. V dálce se Eufrat vinul jako široká stuha a nesl své pomalé, kalné vody.

A tady jsem u samotného chrámu - zikkuratu. A vidím obrovský basreliéf. Obří disk s křídly vytesanými do kamene. „*Takhle starověcí zobrazovali Nibiru,*“ řekl vnitřní hlas.

...Ale pak vize zmizela a byla nahrazena novou. Nyní to již není chaldejský chrám, ale egyptský chrám. Tlusté sloupy s lotosovými vrcholy jsou posety hieroglyfy. A v dálce siluety pyramid v Gíze. A mezi těmito sloupy si všimnu fresky. Faraon pozvedává ruce vzhůru. Mezi nimi je znázorněno Slunce a na okrajích Slunce jsou znázorněny dvě planety. Jedna z nich je menší a druhá větší. A opět vnitřní hlas říká: „*Za Sluncem je planeta, která není ze Země viditelná, ale usadili se tam ti, kteří přišli z Nibiru...*“

...Opět všechno zmizelo a zase mlha a zase nová vize. Teď vidím nekonečná horská pásma a opuštěné údolí. V dálce se třpytí zasněžená hora. Kailás - problesklo myslí. „*Ano, tohle je Tibet,*“ řekl znovu vnitřní hlas. Poryv větru mě někam unáší. Hora se blíží. Kolem se tyčí podivné hladké půlkruhové skály, jako by byly vytesány rukou obra. A tady je před námi nějaká úzká černá mezera. Zdá se, že do ní nevletí ani ptáček. Ale nějak se mi podařilo dostat dovnitř. A mezera se ukázala jako průchod do silné vrstvy skály. A uvnitř je zvláštní jeskyně, osvětlená ještě podivnějším mihotavým světlem. A tam, na zdi, třpitící se kresba... Připomínalo mi to obraz sluneční soustavy a všechny planety byly popsány nepochopitelnými znaky. Ale něco nebylo v pořádku. Obrovské Slunce bylo natřeno načervenalým třpytivým lakem. A vedle něj je další žlutá hvězda. Spojovaly je jakési oblouky, kolem obou se již nacházely planety. Proletělo mi to hlavou - to nemůže být sluneční soustava, protože zde je dvojhvězda. Ale pak jsem zaslechla vnitřní hlas. A on řekl: „*Ne, tohle je sluneční soustava, nebo spíš taková byla ve velmi dávných dobách. Byla dvě Slunce - Otec a Syn. A planety byly různé a byly tam čtyři planety obývané inteligentním životem, a teď je, bohužel, jen na jedné a i ten je zkomolený.*“

A zase mě nějaká síla vytáhla z jeskyně tou mezerou a přenesla mě přes hory a Kailás, kamsi daleko. Tam, mezi horami, jsem najednou uviděla skálu ve tvaru připomínající sedícího muže. Něco mě k ní přivedlo blíž. Ve skutečnosti je to nějaká obří socha a kolem je mlha a mraky. Je velmi vysoko na vrcholu hory. Jak se jim to sem podařilo dát... a pod sochou jde skála hluboko dolů a na chvíli se mi zdálo, že tato skála jsou obrovské neznámé dveře.

Pak mě ale zahalila mlha a zdálo se, že skála zmizela v mlze a na jejím místě se objevilo jasné světlo. Něco mě do něj vtlačilo a vnitřní hlas řekl: „*Toto je portál do Šambaly - země vyšších prostorů (kde prostor není trojrozměrný).*“ Pokračoval: „*Šambala - to není podzemí, je to paralelní vyšší svět, i když se na první pohled může zdát, že dveře vedou do hlubin země.*“

...Všude kolem byla světelná duha a zářily krystaly, nebo se mi to alespoň zdálo... ale teď znovu vidím postavu sedícího člověka. Je vyrobena ze zlata a vedle ní leží zlaté desky s tajemnými znaky. Jakmile jsem se chtěla podívat blíže, mlha vše zakryla, a tu se rozplynula a sedící postava byla naživu. Byla obrovského vzrůstu. Měla na sobě nějaký měkký župan ze splývavé oranžové látky, na hlavě měla nějakou zlatou ozdobu, která jí svírala tmavé vlasy do drdolu. Ale nejpodivnější na tom je, že měla obrovské oči se sklopenými víčky, jako měl Buddha, a mezi nimi byl jakýsi hrbolek a jeho nos měl jednu spirálovitě stočenou nosní díрку. Ušní boltce byly velmi protáhlé.

Vnitřní hlas řekl, že se jmenuje Harati, a chrání kroniku našeho světa.

Podíval se na mě, jeho rty se nepatrně pohybovaly, ale slyšela jsem v sobě jemný hlas. Řekl: „Nebud' překvapená, všechny jazyky jsou pouze skořápky znalostí, jsou zapotřebí pouze tehdy, když neexistuje jiný způsob, jak vyjádřit myšlenku. Všetmu proto porozumíš ve svém vlastním jazyce, ať mluvím jakkoli.

Toto je kronika této planety, jejíž jméno je nyní Země. Ale nejen historie Země je tady. Toto je kronika tohoto hvězdného systému,“ řekl, ukazuje na zlaté desky. „Celá historie - minulost i současnost a možná budoucnost s nespočty možností se ukládá v informačních polích, ale tu zapisuji, co se zde stalo a děje. A střežím ji pro ty, kteří budou žít na osvobozené Zemi a kteří budou moci tyto znalosti použít, aniž by ublížili sobě i ostatním. Více než polovinu těchto znalostí, bohužel, zatím nelze lidem odhalit, protože jím vládnou civilizace temnoty, a to je nebezpečné nejen pro lidi, ale pro celou galaxii.

Ale něco by lidé měli vědět, protože nevědomost mezi ně zaseli rozsévači klamu, o kterých dnes rovněž bude řeč.“

Harati - ochránce zlatých desek Šambaly

Harati odložil některé desky a některé ke mně přiblížil.

Tady je první deska. A pak jsem místo pro mě nepochopitelných znaků najednou sledovala něco jako film. Stejně jako ve filmových záběrech jsem uviděla stejnou kresbu starověké sluneční soustavy, kterou jsem předtím zahlédla v jeskyni poblíž Kailásu. Jen teď byla živá. Planety se otáčely. A Harati začal příběh.

„Když naše rasa dorazila ze systému, kterému říkáte Orion, byla zde dvě slunce. Přišli jsme sem, abychom postavili majáky a hranici světa s antisvětlem temnoty, který začal agresí na vnějších prostorech našeho Vesmíru. Nepřišli jsme na vesmírné lodi, ale na speciální planetě, kterou jsme teleportovali a zabudovali do systému Sluncí (budu tak nazývat starověkou sluneční soustavu). Tato planeta byla později nazvána Faeton. Systém Sluncí byl křížovatkou civilizací. A pamlskem pro agresory z Antivesmíru, který byl hned vedle.“ Zároveň jsem na desce jasně viděla něco obrovského, beztvareho a černého, vedle živé systému Sluncí, jak řekl Harati.

„Toto je temná hmota,“ řekl Harati, *„vaši astronomové podobnou už ve vesmíru viděli. Toto je brána do antisvěta, který existuje, dokud náš vesmír nevyroste ze spirálovité dětské formy.*

My, i další světlé rasy, které budovaly systém Sluncí, jsme postavili různé struktury na Zemi, Venuši a Marsu. Ve stejné době byl postaven komplex Kailás. Bylo tam propojení se světlymi světy rozličných prostorů a dimenzí, a také obranný komplex a kormidlo planety.

Ale antisvět stejně postupoval. A pak jednoho dne (zde Harati odložil další desku) se v oblaku temnoty otevřela díra.“ A zase jako ve filmu na desce vidím, že se v temném mraku vytvořil obří trychtýř. A odtud začaly vypadávat velké i malé kameny - asteroidy. Harati pokračoval: *„Toto jsou černé kameny, kterým se ve vašich mýtech říká kameny Tartaru. Tartarem u vás ve starověku nazývali antisvět. Byly velmi radioaktivní a skládaly se ze supertěžkých prvků, tak těžkých, že to vaše chemie a fyzika ani nezná, protože v antisvětě je jiná fyzika a chemie. To, co zbylo z těchto látek v našem světě, se proměnilo v uran, plutonium a další těžké prvky. Dlouho jsme zadržovali údery a ničili tyto kameny ve vesmíru, ale bylo jich stále více a hlavním cílem se stal Faeton, protože tam byly umístěny naše zbraně, které je ničily. Nakonec jsme museli opustit Faeton během období hrozného bombardování kameny.“*

A teď Harati předkládá novou desku. A tam - výbuchy a oheň. *„Obrovský kámen velikosti samotného Faetonu narazil do naší planety (Faeton),“* Harati pokračoval ve svém příběhu, *„byla zničena a kameny z ní byly rozptýleny. Nyní putují v pásu asteroidů sluneční soustavy. A pak padl druhý kámen ještě většího rozsahu na*

Slunce-Otce. Tehdy přišel Konec Světla, jak byste řekli. Ale ve skutečnosti Světlo nemá konec, protože v principu vůbec neexistuje.

Slunce-Otec explodoval v supernovu, jak vaši vědci tento jev nazývají. Odhodilo svou ohnivou obálku a proměnilo se v hnědého železného trpaslíka, kterého odtrhla rázová vlna od Slunce-Syna. Nyní mrtvý Slunce-Otec obíhá kolem Slunce-Syna (jediného Slunce naší soustavy) po velmi protáhlé dráze. V Indii je znám jako Rádža Slunce, na starověkém Východě se mu říkalo Marduk.

Ohnivá obálka Slunce-Otce spálila Venuši, Merkur, spálila Zemi, vyměnila ji s Marsem a odtrhla většinu atmosféry Marsu.

Tisíce pomocníků z jiných světů zachránili lidi a zvířata. A ti, kteří byli zachráněni, byli odvezeni na Zemi jako nejméně postiženou katastrofou.

V té době na Zemi přišli záchranáři ze Siria a Orionu a dalších systémů. Jsou vzdáleni-daleko, ale přesto všichni potomci zachráněných je vzpomínali v mýtech. A pak je nazvali bohy.

Ale zároveň do tohoto světa vtrhly rovněž armády temných civilizací antisvěta. Bylo jich tolik, včetně temných reptoidů-hadů a draků, kteří v mnoha vašich národech zničili vzpomínku na moudré hady a draky-válečníky, kteří se hnali za černými draky v patách a snažili se je zastavit.“

A teď přede mnou leží další deska. A vidím, jak ze stejného otvoru temného mraku antisvěta vylétá podivný předmět, podobný tmavému disku, se dvěma duhově zbarvenými buď rohy, nebo křídly. A Harati pokračuje: „Když jsme zachraňovali tento svět, objevila se Nibiru. Tak ji pozemšťané později nazvali, toto duchovní dítě antisvěta.

Nibiru je objektem dvourozměrného světa. Skládá se ze dvou ‚nedokončených‘ černých děr, vetknutých do sebe trychtýři. Tyto trychtýře rotují v opačných směrech a vytvářejí turbulence, které vysávají hmotu a energii. Právě ty lze zaměnit za křídla s velkým roztažením. S pomocí absorbované energie nabírá Nibiru objem a existuje (je viditelná) v trojrozměrném světě. V podstatě se jedná o parazita, upíra kosmického měřítka.

Ke Slunci a Zemi se ale nedostala. A byla zajata gravitačními silami Rádža Slunce, toho mrtvého hnědého trpaslíka, a stala se jeho satelitem. (Mnoho pozemšťanů nazývá Nibiru planetou X, někdo tak nazývá Rádža Sluncem.)

Nibiru nebyla obydlena, stejně jako hnědý trpaslík Rádža Slunce. Ale poblíž Nibiru byla připojena satelitní planeta - Nifilim, na kterou do našeho světa dorazili Velcí podvodníci. Tehdy si také říkali Nifilim. Poblíž jejich planety je obrovská loď.“

A Harati vytáhl novou desku. Tahle - loď - je obrovská pyramida (temné civilizace také používají vesmírné konstanty a tvary, jak řekl Harati) a v jejím středu je obrovské lidské oko.

„Tento symbol uvidíš na mnoha místech,“ řekl Harati, *„ale jeho zdroj pochází odtud. Nifilim se představovali jako pozorovatelé a údajně takto zobrazovali oko. Ve skutečnosti se nejedná pouze o aparát pozorovatelů, ale také o aparát pro potlačování duchů různých světů.*

Zatímco různé civilizace obnovovaly život na Zemi, Nifilimové si vyhlédli jeden z kousků rozbitého Faetonu a začali jej obývat, podařilo se jim ho přivést ke Slunci a pokrýt vrstvou plynu, který dýchali, ale protože se vypařoval, začali používat zlato, rozprašující jej do nově vytvořené atmosféry. Nejprve ho těžili na Marsu a poté začali létat na Zemi. Měli ale problém s nestabilitou oběžné dráhy nové planety. A tehdy se obrátili o pomoc na koalici civilizací, která zachránila Zemi, a lstí pronikli do řízení Země na Kailáse.

Natáčením stran řídicího krystalu vyrovnali svou planetu, ale zároveň zdeformovali čas. A za jeden den, pokud ho strávíte, řekněme, na Marsu, uběhlo na Zemi během této doby 5 milionů let. Nifilim ‚sešili‘ historii systému Sluncí a prohlásili se za tvůrce života na Zemi a přijali další jméno: ‚Anunnaki nebo Anuaki‘, což v překladu z jejich jazyka znamenalo ‚zahradníci‘.

V této době se pokazilo spojení organizované námi a dalšími světlými civilizacemi s Orionem, Sirem, Andromedou a dalšími světy. Ti, kteří zůstali na Zemi, zůstali odříznuti od světa a Anunnaki byli u kormidla planety a hrozili, že ji zničí, což znamená otevřít cestu kamenům antisvěta do hlubin Galaxie a Vesmíru, stejně jako proniknutí do portálů, které spojovaly vzdálené světy.

Pak se odhalil Velký podvod, ale už bylo pozdě. Anunnaki se rozhodli vytvořit svůj malý svět na Zemi a začali provádět nejrůznější experimenty.

Snažili se zde vytvořit nízkou rasu divochů, aby využili jejich energie pro sebe a donutili je být jejich otroky. Potřebovali tehdy otrockou sílu k těžbě zlata, aby udrželi atmosféru na své planetě. Po příchodu černých hadů spojili geny opic s geny nízkých tvorů - démonů, kteří v té době obývali mnoho míst na Zemi. Výsledkem byl Pithecanthropus, známý pozemské vědě. Tito tvorové ale rychle umírali, tehdy začali spojovat geny opic a pithecanthropů s geny zástupců vyšších ras, kteří se ocitli v pozemské časoprostorové pasti.

V této době se poblíž Země objevila další umírající civilizace. Plavili se v obrovské arše ve tvaru planety. Byli to Atlantáné.“

A pak Harati otevřel ještě jednu desku. A prastará archa Atlantánů se ukázala být Měsícem. *„Když Atlantáné přistáli na Zemi, Anunnaki udělali hodně, aby si je*

částečně podmanili, ale to je jiný příběh," řekl Harati. „Anunnaki použili Měsíc jako protiváhu ke své planetě a poté ji umístili na stejnou oběžnou dráhu se Zemí. Ta planeta tam stojí až doteď, jen za Sluncem. Někteří na Zemi o ní slyšeli a nazývají ji Gloria nebo anti-Země. Hmotností se rovná Zemi a Měsíci dohromady. Věděli o ní ještě ve starém Egyptě a zobrazovali ji blízko Slunce.

Od té doby si zde Anunnaki začali vytvářet svůj vlastní svět, pomocí krystalu na Kailáse otevřeli portály do temných světů a oslabili naše pozice. I když jsme se dostali do kontaktu s našimi světy, tito piráti, a nemohu je nazvat jinak, začali dávat ultimáta a potlačovat nás.

Celá historie od té doby je pod jejich vedením. Vytvořili pozemšťana, jakým se stal nyní, snížením vědomí a energetiky vysoce vyvinutých ras, změnou genetického kódu a jejich smícháním se zvířaty, nejprve ve zkumavkách a poté přirozeným způsobem, když vědomí prudce pokleslo u těch, kteří byli vytvořeni ve zkumavkách.

Nazvali se Bohy a lidem se představovali jako učitelé místo skutečných Učitelů nasazující si jejich masky. A poté nutili lidi, aby uctívali jejich Boha - Nibiru. Viděli jste obrazy okřídleného disku na starých kamenech Mezopotámie a Egypta. Později se sice začalo říkat, že je to znamení Slunce, ale zpočátku to byl obraz Nibiru. Slunce nemá turbulence podobné křídům...

Anunnaki začali mluvit rovněž o jediném Bohu - ukazující na ten stejný okřídlený disk. Výsledkem jejich experimentů byla chaldejská rasa. Naučili ji černou magii a rozvinuli v ní zvrhlost a falické kultury.

Protože takové energie opravdu potřebovali. A také vyvolali v lidstvu touhu po zisku. Také tuto energii zoufale potřebují, i samotné zlato.

Experimentovali s dušemi, zakazující jim inkarnovat se, pro tyto účely byl stvořen Hádes, kde strádaly stíny.

Ale ani mezi nimi, stejně jako mezi všemi temnými entitami, nebyla jednota. Na anti-Zemi se rozhodli provést ještě jeden experiment. To bylo tehdy, když - podle vašich kalendářů, na kterých pracovali Anunnaki a jejich přívrženci, kteří jim věřili - došlo k takzvanému biblickému stvoření světa.

Což se vlastně přihodilo asi před 5 až 7 tisíci lety..."

A pak Harati vytáhl další desku.

„Anunnaki se v této době rozhodli vytvořit podzemní laboratoř i nadzemní - v regionu Středního východu. Spustili pod zem speciální látku a vytvořili tam bublinu, do které poslali své vlastní přívržence. Ale nízké hodnoty. Vždyť měli sociální strukturu: pán-otrok. (Ozvěny tohoto poznání dolehly v teorii o vnitřní Zemi.)

V těchto letech došlo ke stvoření světa a biblické potopě způsobené těmito experimenty. Biblickou potopou Anunnaki spláchli neúspěšný chaldejský experiment a začali nový s vyvoleným národem, který odvedli z Uru chaldejského.

V celé historii až do dnešního dne ozařují Zemi nízkými energiemi, které vaše věda ještě nedokáže zachytit, v celé historii až do dnešního dne pokračují pomocí těchto energií ve štvání národů proti sobě a vyvolávání válek, aby při tom čerpali pro sebe emitované energie. Stále probíhá boj o tento svět a pozemšťané, téměř přetvoření experimenty Anunnaki, zůstávají rukojmími a mnozí z nich nadále věří zkresleným pravdám, které jim byly předloženy a jsou předkládány všemi těmi stejnými Anunnaki prostřednictvím jejich „proroků“, „jasnovidců“, „věštců“ a jinými. Také Ježíš vám říkal o falešných učitelích. A podle skutků je poznáte, ne podle slov...”

Tak promluvil Harati a zavřel desky...

Zapsala Valeria Kolcova 24.11.2012